

Korsan Köpekçik

Yavuz DEMİRKIRAN

Korsan Köpekçik

Yavuz DEMİRKIRAN

Kaptan Bisküvi, sarkık kulaklı ve kırmızı bandanalı, küçük, tombul bir köpekçikti. Minicik mavi bir kaptan ceketini giyer, siyah göz bandını alnına doğru yukarı iterdi. Her gün gerçek bir korsan olmayı hayal ederdi. Martılara 'Arrr!' demeyi çalışır, küçük kılıcını dalgalara doğru sallardı. Bisküvi, koca dünyadaki her şeyden çok maceraları severdi.

Güneşli bir sabah, Bisküvi limanda yüzen bir şişe buldu. İçinde eski bir hazine haritası vardı! Haritada Gizem Adası'na giden noktalı bir yol ve kocaman kırmızı bir X işareti vardı. Bisküvi'nin kocaman kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Gerçek bir hazine!' diye havladı, kuyruğunu sallayarak. Arkadaşlarını bulmaya koştu. Bu, harika bir şeyin başlangıcıydı.

Kedicik Marina küçük ve akıllıydı; gri çizgileri ve parlak yeşil gözleri vardı. Sarı bir atkı takar, boynunda pirinç bir pusula taşırdı. Papağan Peck'in yeşil tüyleri, kırmızı ve mavi kanatları ve minicik bir korsan şapkası vardı. 'Gak! Hazine, yaşasın!' diye bağırdı. Bisküvi haritayı iskeleye serdi. 'Benimle gelir misiniz?' diye sordu. Marina başını salladı, Peck kanatlarını çırpı.

Tuzlu Bisküvi adlı küçük ahşap gemiye tırmandılar. Marina pusulasını kontrol edip yönü gösterdi. Peck direğe tünedi ve 'Her şey yolunda! Gak!' diye seslendi. Bisküvi dümende durdu, kendini çok gururlu hissetti. Rüzgâr yelkenleri doldurdu ve gemi mavi denizin üzerinde dans etti. 'Sıradaki durak, Gizem Adası!' diye sevindi Bisküvi.

Kısa süre sonra deniz mırıldanmaya başladı. Suyun içinden şarkı gibi yumuşak, dalgalı notalar yükseldi. 'Duydun mu?' diye fısıldadı Marina, bıyıkları titreyerek. Şarkı söyleyen dalgalar pırıldayıp salındı. 'Çok güzel!' dedi Bisküvi. Peck de biraz detone bir sesle eşlik etti. Dalgalar onları ileriye doğru şarkı söyleyerek götürdü ve küçük gemi melodinin içinden güvenle süzüldü.

Birden su karardı ve durgunlaştı. Geminin yanında kocaman bir şekil yükseldi. Bu deniz canavarıydı! Pürüzsüz turkuaz pulları, yumuşak bir gülümsemesi ve uykulu kehribar gözleri vardı. Boynunda bir tutam deniz yosunu asılıydı. 'Olamaz!' diye ciyakladı Marina. Ama canavar sadece kocaman bir esneme yaptı. 'Merhaba, küçük denizciler,' diye mırıldandı uykulu uykulu.

Bisküvi'nin kalbi hızlı çarpıyordu ama görgü kurallarını hatırladı. 'Günaydın, koca dostum!' diye seslendi. 'Gizem Adası'na yelken açıyoruz.' Canavar yavaşça gözlerini kırptı. 'Sizi durduramayacak kadar uykuluyum,' dedi yumuşak bir kıkırtıyla. 'Mağaranın yanındaki kayalara dikkat edin.' Sonra baloncuklu bir esnemeyle dalgaların altına geri battı ve deniz yeniden sakinleşti.

Gizem Adası sisin içinden yükseldi; yemyeşil ve kayalıktı. Palmiye ağaçları sallanıyor, parlak kuşlar ötüyordu. Peck önden uçtu, 'Kara göründü! Gak!' diye bağırdı. Marina haritayı kontrol etti. 'Hazine bir mağarada,' dedi. Gemiye kumsala çektiler ve kumlu bir patikayı izlediler. Bisküvi'nin kuyruğu heyecandan sallanıyordu. 'Neredeyse geldik!' diye havladı.

Mağara karanlık ve serindi. Ama içeride her yerde minik ışıklar pırıldıyordu. Parlayan deniz kabukları! Pembe, mavi ve altın renginde parlıyor, duvarları yıldızlar gibi aydınlatıyorlardı. 'Vay canına!' diye soluğu kesildi Marina'nın, yeşil gözleri kocaman açılmıştı. Peck bir tanesini gagalamaya çalıştı ama o çok güzeldi. 'Hayır, hayır, Peck!' diye güldü Bisküvi. Kabuklar mağaranın derinliklerine doğru yumuşak bir patika oluşturdu.

Patikanın sonunda küçük ahşap bir sandık duruyordu. Bisküvi'nin patileri heyecandan titriyordu. 'Hazine!' diye fısıldadı. Marina nefesini tuttu. Peck sandığın üstüne kondu ve 'Aç onu! Gak!' diye bağırdı. Bisküvi kapağı yavaşça kaldırdı. İçeride bir şey pırıldıyordu ama altın değildi. Parlak, yuvarlak bir aynaydı. Hepsi ona bakakaldı.

Bisküvi aynaya baktı ve arkadaşlarının mutlu yüzlerini gördü. Sonra anladı. 'Gerçek hazine biziz!' dedi. 'Birlikte yelken açtık, birlikte güldük ve birbirimize yardım ettik.' Marina gülümsedi ve başını salladı. Peck 'Arkadaşlar! Gak!' diye bağırdı. Parlayan kabuklar sanki onaylıyormuş gibi daha da parladı. Sandıkta bir de not vardı: 'En iyi hazine dostluktur.'

Parlayan mağarada birlikte oturup hikâyeler anlattılar ve kıkırdadılar. Marina, 'Deniz canavarından korkmuştum ama sen cesurdun, Bisküvi,' dedi. Bisküvi, 'Sen de bizi rotamızda tuttun, Marina,' diye yanıtladı. Peck göğsünü kabarttı. 'Mağarayı da ben buldum! Gak!' Hepsi güldü. Uykulu deniz canavarının sözleri nazikti ve şarkı söyleyen dalgalar güzel bir şarkıydı.

Bisküvi her biri için birer parlayan deniz kabuğu aldı; maceralarının bir hatırası. 'Bunlar bize bugünü hatırlatacak,' dedi. Yıldızlarla dolu bir gökyüzünün altında evlerine yelken açtılar. Marina pusulası ve pırıldayan ışıklarla dümen tuttu. Peck direkte uyukladı. Bisküvi gülümsedi, kendini dünyanın en şanslı köpekçığı gibi hissetti.

Limana döndüklerinde arkadaşları etraflarına toplandı. Bisküvi şarkı söyleyen dalgaları ve uyuklu deniz canavarını anlattı. Parlayan deniz kabuklarını gösterdi. 'Ama en güzel yanı,' dedi, 'bunu arkadaşlarımla paylaşmaktı.' Herkes sevinçle bağırdı. Ve o günden sonra Kaptan Bisküvi, dostluğun en büyük hazine olduğunu bildi.

Bisküvi, Marina ve Peck hâlâ birlikte yelken açıyor, yeni denizleri keşfediyor ve yeni harikalar buluyorlardı. Ama Gizem Adası'ndaki küçük mağarayı hiç unutmadılar. Bazen geceleri Bisküvi parlayan deniz kabuğuna bakar ve gülümserdi. Hiçbir altının ya da mücevherin arkadaşlarından daha değerli olamayacağını biliyordu.

Ve eğer bir gün kırmızı bandanalı, kuyruğu sallanan küçük bir korsan köpekçikle karşılaşırsanız, ona dostça el sallayın. Belki size hazine haritasını, şarkı söyleyen dalgaları ve uykulu deniz canavarını anlatır. Ama hepsinden önemlisi, size arkadaşların en büyük hazine olduğunu söyler. Arrr! Gak!